

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 490/05
26.01.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Zorice Stojković, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog **AA**, zbog krivičnog dela silovanje u pokušaju iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Leskovcu i branioca optuženog, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Leskovcu, K. br. 62/04 od 17.12.2004. godine, u sednici veća održanoj, u skladu sa članom 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, advokata AB, a u prisustvu optuženog, dana 26.01.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM ŽALBE Okružnog javnog tužioca u Leskovcu, a i po službenoj dužnosti, **PREINAČAVA SE** presuda Okružnog suda u Leskovcu K. br. 62/04 od 17.12.2004. godine, u pogledu pravne kvalifikacije dela i odluke o kazni, tako što Vrhovni sud nalazi da se u radnjama optuženog AA, opisanim u izreci prvostepene presude stiču zakonska obeležja krivičnog dela silovanje u pokušaju iz člana 178. stav 3. u vezi člana 30. Krivičnog zakonika ("Službeni glasnik Republike Srbije", broj 85/05 od 06.10.2005. godine), pa Vrhovni sud optuženog AA za navedeno krivično delo **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 03.10.2004. godine, do 17.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Leskovcu, K. br. 62/04 od 17.12.2004. godine, optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela silovanja u pokušaju iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 19. Osnovnog krivičnog zakona i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 03.10.2004. godine, do 17.12.2004. godine. Istom presudom optuženi je obavezan da naknadi sudu troškove krivičnog postupka i sudskog paušala u tamo navedenim iznosima, a u naznačenom roku, a oštećenju maloletnoj BB iznos od 31.200,00 dinara, a sve u tamo navedenom roku.

Istom presudom oštećena maloletna BB i njen zakonski zastupnik majka VV, upućene su radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva na parnicu shodno članu 206. stav 2. ZKP-a.

Protiv napred navedene presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Leskovcu, zbog odluke o kazni, s` predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači u delu odluke o kazni i optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju;
- branilac optuženog, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji, s` predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Zahtevao je da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća Vrhovnog suda, a radi prisustva istoj.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktž. br. 622/05 od 14.04.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Leskovcu, i preinači presudu Okružnog suda u Leskovcu K. br. 62/04 od 17.12.2004. godine, u pogledu odluke o krivičnoj sankciji i optuženom izrekne strožiju kaznu zatvora.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, advokata AB, a u prisustvu optuženog AA, na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenim žalbama i pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Ispitujući prvostepenu presudu po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačke 1. i 2. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud nije našao u presudi ili postupku koji je prethodio njenom donošenju, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kao ni povrede krivičnog zakona, učinjene na štetu optuženog.

Pobijajući prvostepenu presudu po osnovu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u žalbi branioca optuženog se u suštini pobija ocena izvedenih dokaza data od strane prvostepenog suda, pa se samim tim ukazuje da je na osnovu pogrešne ocene izvedenih dokaza i činjenično stanje pogrešno utvrđeno.

Navodi žalbe branioca optuženog o učinjenim bitnim povredama odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja su od strane Vrhovnog suda ocenjeni kao neosnovani. Naime, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne i bitne činjenice, iz kojih se nesumnjivo utvrđuje da je optuženi AA izvršio krivično delo silovanje u pokušaju iz člana 103. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS u vezi člana 19. OKZ-a, za koja činjenična utvrđenja prvostepeni sud je dao vrlo logične i ubedljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Što se tiče, oblika vinosti, prvostepeni sud je na osnovu svih izvedenih dokaza pravilno zaključio da je optuženi kritičnom prilikom mogao da shvati značaj dela i upravlja svojim postupcima i pod pretpostavkom da je bio u alkoholisanom stanju, jer na osnovu opisa sopstvenog stanja, ponašanja, sa iznošenjem redosleda toka događaja, isključuje se postojanje takozvanog komplikovanog ili patološkog pijanstva, te se radi o optuženom koji je uračunljiv.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog ističe da je nepouzdan zapisnik o veštačenju bioloških tragova Instituta bezbednosti od 18.10.2004. godine, jer isti nije bio u stanju da identifikuje egzaktno krvne grupe, obzirom da su predmeti bili pomešani sa materijalnim tragovima. Ovo sa razloga što je po nalaženju Vrhovnog suda, prvostepeni sud imajući u vidu propust Instituta bezbednosti prilikom biološkog veštačenja, metodom kvantitativne apsorpcije, koja kao i druge metode ima određen procenat greške u dobijenom rezultatu (5% greške), nije prihvatio rezultate obavljenog spornog veštačenja kao sigurne, pouzdane i validne, već je svoju odluku zasnovao na obavljenom veštačenju dlaka i ostalim izvedenim dokazima, navedenim na stranama 14 i 15 pobijane presude, te su s toga neosnovani navodi žalbe branioca optuženog da je sud svoju odluku, između ostalog zasnovao i na gore navedenom izvršenom veštačenju Instituta bezbednosti.

Kako i po oceni Vrhovnog suda nijedna činjenica nije opravdavala neophodnost za novim veštačenjem putem DNK metode, to je žalba branioca optuženog i u tom delu neosnovana.

Imajući u vidu nesporno utvrđenje prvostepenog suda u pogledu načina izvršenja krivičnog dela, da je optuženi AA pokušao da prinudi na obljubu oštećenu maloletnu BB a na način kako je to opisano u izreci prvostepene presude, neosnovana su nastojanja u žalbi branioca optuženog da prikaže kako optuženi nije pokazivao nameru da izvrši krivično delo silovanja, već da se radi o razjarenom licu koje je bez povoda fizički napalo i nanelo oštećenoj mnogobrojne lake telesne povrede.

Imajući u vidu napred izloženo, po oceni Vrhovnog suda radnja optuženog AA, opisana u izreci prvostepene presude, valjano je pravno ocenjena.

Ispitujući odluku o kazni, a imajući u vidu izmenjenu pravnu kvalifikaciju krivičnog dela, nalazeći da se u konkretnom slučaju radi o krivičnom delu silovanja u pokušaju iz člana 178. stav 3. u vezi člana 30. Krivičnog

zakonika ("Službeni glasnik Republike Srbije", broj 85/05 od 06.10.2005. godine), pritom uvažavajući sve okolnosti navedene u pobijanoj presudi, kako olakšavajuće, a kojima je prvostepeni sud, po oceni Vrhovnog suda neopravdano dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti, tako i otežavajuće okolnosti (da maloletna oštećena BB, ničim nije doprinela nastanku izvršenja predmetno krivičnog dela, intenzitet i trajanje upotrebljene sile radi izvršenja krivičnog dela, da je sila upotrebljena u predelu lica - glave, nanošenjem većeg broja udaraca ruke - 15 puta, kvalifikacija nanetih povreda, a radi se o teškoj telesnoj povredi, iskazana upornost optuženog u izvršenju krivičnog dela, da se događaj odigrao u gradu na javnom mestu u samoj blizini zgrade u kojoj maloletna - oštećena BB stanuje, da je optuženi ranije osuđivan između ostalog i za krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS koje delo u sebi sadrži elemenat sile, kao i raniji život optuženog koji ukazuje da je sklon vršenju krivičnih dela, uz činjenicu da se maloletna oštećena BB pridružuje krivičnom gonjenju), kojima prvostepeni sud nije dao pravilan značaj, to je Vrhovni sud dajući utvrđenim olakšavajućim i otežavajućim okolnostima onaj značaj koje one i zaslužuju, optuženog za navedeno krivično delo osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, nalazeći da ovako izrečena kazna zatvora dovoljna za ostvarivanje u zakonu predviđene svrhe kažnjavanja predviđene članom 42. KZ.

Sa napred izloženog, a na osnovu člana 391. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorica Stojković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JČ